

Publicerad 2012-10-15 19:55 av marlena

Gammal kärlek

"Looking back on where we first met, I can not escape and I can not forget"

v i a M E M O R I

först sången

15 maj 09.03

Nu sitter jag på tåget på väg till dig

6 TIMMAR kvar

när pansarvingar sköt skott och skiftet bytte jord

redan död och återfödd tömdes jag och fylldes

ända fram tills dagen då du kom

den suckande lungans flämtande ton kring våra väsen

och jag gick över en bro

där lejon med tysta ögon gav vägen för lyckan åt oss

och jag gick så fort jag kunde för det lyfte och jag strömmade över

jag höll dig vid mitt öra när du skrek att det lyfter nu hör du

JAG SJÖNG DIG INTILL SOLENS FÄSTE

DÅ MÅNEN VAR I FAS

med frisören parfymören och skräddarens nålar därbak

och men gud grannarna från sina fönster

att skynda och satsa

och järnet och raffset radera alla messenger of the gods

always on the run goodbye sms ja goodbye

mjau mjau och vill ha gott för nu skulle det bli på riktigt; ja på riktigt om

har han jobb ja har han barn ja är han skild ja

det blir på riktigt sånt

och jag sjöng hello

simbassäng

saluhall
miss mary of Sweden
nkboy hej
tvagerska
och inte glömma ikea
och så det sista på konsum när jag fattade att jag inte hade några pengar kvar att köpa mat till dig
men annars ansåg jag mig rustad
fastän skräcken höll mig vaken under tio dagar tio nätter
att jag inte skulle tycka om dig
att du inte skulle vilja ha mig
att det inte skulle bli något mellan dig och mig

-2-

och som jag sade ta dig i kragen
för hur jag såg dig blekgrön
på darrande ben med vilt uppspärрад blick
då du kom tillmötes på en perrong bredvid ett tåg

jag sa ta dig samman nu
och slukades av dånet när kassakistan låstes upp
och ridån med jordens rassel drogs isär
det var sånt ljus omkring oss där

vi tog oss aldrig samman efter det

när du kom var alla säkerheters fullbordan
efter sex timmar i en första klass kupe
utan ens en kaffevagn i sikte skulle reklameras
hade kostat ettusentrehundrakronor något
så utsvulten var det minsta man kunde säga att du var
och läpparna var stela och vita
med intorkade ränder runtomkring
jag tänkte att jag måste slicka bort det där

jag tänkte att jag måste kyssa dig

jag var som en pansarkryssare av samlad energi
då vi gick våra första steg ihop
det passade för vi gick så bra

ihop vi gick i samma takt med samma längd samma rytm
mina bröstvårtor blev hårda och skavdes av blusens nylon
hur du flackade med blicken än på min mun än på dom
sen tillbaks till greppet du höll kring jackan
ögonvitorna syntes knappt dina pupiller hade svällt

det måste ha varit det första synliga beviset

-3-

och jag retade mig förstås hur du kontrollerade
och sträckte stelt liksom kavat
och artig och trevlig och konverserade tomt prat

jag måste kyssa bort det där

och du hade länge önskat gå på avenyn se nya konsum
vi tittade litegrann på varvet som alla dårar sprang i stan den dan

jag tog tag i en dyrbar skjortkrage
den var ljust duvblå det var Dahlin
och jag lyfte dig i nacken som ett byte ruskade livet in i dig
dina ben vek sig igen och du höll krampaktigt i skinnet
på jackan över höger arm när jag förde dig på vänstra sidan;
den som vette mot min egen animerade siluett

och du berörde mig att vara så

-4-

det var omöjligt att korsa gator där människor sprang
till slut satte jag dig på en bänk på en borggård där kullerstenarna snubblade
för solen lyste på oss; den lyste upp ditt vetefärgade hår och det måste åtgärdas måste fullkomnas och jag
började knäppa upp alla välstrukna klädnader efter förklädnader och nu luktade varg

så långväga spåren i ditt ansikte dit som djuren går gick inte att ta miste på det luktade varg och mina lår var
redan blöta när jag känner vargars lukt finns ingen hejd den är barrskogens och myrens hälsning till mig

så kysste jag dig och du blev till

det som var du tittade inte bort jag hade inte hört dig säga många ord hittills mest läten och dreglet som förut torkat fast var nu nere i min öppna strupe jag ville inte släppa dig du skulle ju komma att bli min like jag ville inte röra mig en tum då det kanske skulle få dig att gå; ville du ha något att dricka vill dricka och jag kunde ha simmat muddrat hela älven av glädje att få släcka din törst fast jag helst ville få dig att dricka mina ådror sluka mina läppar och samtliga inre organ

det var inte många steg men vägen var oändlig och jag visste du tittade efter mig då dina ögon satt på min stjärt och jag visste det när jag reste mig så jag putade med det jag hade på vägen; vattnet fanns i en kran som rann jag köpte det på flaska för säkerhets skull och du drack dig otörstigast av oss då sen började det igen att slå

vi tittade på mina kort där jag visade upp mig naken bara för dig som planerat för att IRL få se synen av dig titta på dom och jag kände på dig jag tog på dig och tog dina händer i mina de var varma och torra så jag stoppade dom inåt mina skrymslen där gräset stod högt och tog emot din puls den var nu purpur dina käkar tuggade och rann

och du sade inte många ord men jag släppte dig inte

och jag började att gråta när du tagit dig in till mig där på bänken med tungan läpparna vid befästningen då när du ätit dig ända längst in och jag öppnat strupar och lock alla centraler för minnen lampor rödljusgrönljus blåljus och rentav gult flöt samman till ett enda flödande sken när jag vibrerade sönder och kärleken äntligen nådde den satt framför mig och gråten som skrämde gick inte att stoppa hur skulle du veta vad som fanns därinne och hur det var

jag ville ju inte förlora dig nu jag älskade dig redan
som jag sa och då måste jag få veta

utan att lova någonting sade du men jag hade öppnat dörrar i dig som du inte visste fanns och att du ville leva resten av ditt liv med mig

men först måste vi träffas mer

jag har aldrig älskat någon i mitt liv förut sade jag

och du tittade inte bort

så gick vi mot vagnen och gick av igen och

jag glömde min ryggsäck och släppte taget om mitt liv